

danske Skueplads“ i egentlig Forstand, føjer en anden til, til Holbergs og Oehlenschlägers, Heibergs og Hertzes og Hostrups Skueplads. Klip Ballet og Opera fra, og lad dem gaa deres egne Veje. — Er du gal, udbryder een forarget, Balletten, Bournonvilles Ballet med Hartmanns og Gades Musik, den maa da i hvert Fald bevares! — Operaen vil jo gaa til Grunde, naar den udsondres, siger en, og er Musikken ikke en Magt, der spiller paa de dybe Strengene og baade i Sorg og Glæde taler til Menneskenes Hjerter? Kan Skuepladsen desuden undvære Operaen og Balletten? Befrugter de ikke hinanden? — Skuespillet og Operaen træder blot hindrende i Vejen for hinanden, indvender en, hver af dem maa have Scenen helt, hvis dens Kræfter skal udfolde sig. — Det hele er for indviklet, siger endelig en, lad os gemme det hele til en senere Lejlighed, naar vi faar bedre Raad; lad foreløbig alt gaa sin skæve Gang, selv om et eller andet skulde gaa i Løbet derved. — Samtalen fortsættes maaske endnu længer mellem Politikerne, og det er ikke umuligt, at alle disse forskellige Opfattelser kan falde indenfor et og samme Parti.

Saa svært kan det være for en enkelt at tale om Teatret paa sit Partis Vegne. Med det for Øje har jeg søgt at danne mig efter de bedste Forbilleder i Æggedansens Kunst og skal for Tiden ikke fordriste mig til paa mit Partis Vegne at sige andet, end at Partiet endnu ikke har kunnet tage noget fast og samlet Standpunkt overfor de forskellige Muligheder, men at det gerne, naar Sagen er gaaet i Udvalg, vil sætte ogsaa sine Kræfter ind paa Opnaaelsen af en tilfredsstillende Ordning.

**Leerbeck:** Det er beklageligt, at teaterkyndige Folk ikke kan blive enige om, hvorledes Forholdene ved vor nationale Scene skal ordnes, særlig da man fastholder, at det ikke kan blive ved at gaa, som det gaar, ja, endog hævder, at Teatret under de nuværende Forhold gaar sin Ruin i Møde.

Det kongelige Teater rummer som bekendt tre Kunstarter, Skuespil, Opera og Ballet, og af disse tre Kunstarter er sikkert Skuespillet det, som har den største Betydning for Befolkningen, baaret frem, som det har været, af en god og stærk Tradition. Jeg mener, at det har sin store Fordel, at disse tre Kunstarter har til Huse under samme Tag, men nægtes kan det ikke, at naar de, som Tilfældet er, skal optræde paa samme Scene, er det derfra, de uheldige Forhold stammer, idet Udøverne af disse

forskellige Kunstarter med Rette føler sig brøstholdne over, at de ikke faar Lejlighed til at udnytte deres fulde Arbejdsevne. Det, at tre forskellige Personalers skal optræde paa samme Scene, medfører selvfølgelig et stort Spild af Kræfter og Penge, og de tre Kunstarter vil altid komme til at gaa i Vejen for hinanden. Af denne Grund købte man, efter den højtærede Finansministers Anbefaling, Casino, idet det var Meningen, at Opera og Ballet skulde flyttes hertil. Der rejste sig imidlertid en saa stærk Modvillie mod denne Plan, baade gennem Pressen og gennem Adresser fra Operaen, Kuppet og Balletten, at den blev opgivet, og Casino blev paa ny solgt. I Folketingets Udvalg var der kun ringe Stemning for Planen; idet kun eet Medlem stemte for den. Man maa dog ikke tro, at der derfor opnaaedes Enighed mellem de andre 14 Medlemmer, idet Betænkningen udviser 4 forskellige Planer.

Venstres Forslag, som samlede Flerthal i Folketinget, gaar ud paa, at Staten skal købe Ejendommen Nr. 5 i Tordenskjoldsgade og Nr. 7 i Heibergsgade. Man sikrer sig altsaa disse to Ejendomme, men man indretter dem ikke med Teaterdrift for Øje, men udlejer dem foreløbig, idet man lader Fremtiden raade med Hensyn til, hvorledes vort nationale Teater skal ordnes. Ganske vist tales der i Betænkningen om Indførelse af Dobbeltscene, men man binder sig ikke til noget. Men naar nu Forholdene ved Teatret er saa umulige, som vi har hørt fremhæve baade af Kunstnere og andre teaterkyndige Folk, saa forekommer det mig, at man ikke kan slaa sig til Taals dermed. Nu maa Tiden være inde til at handle, hvis man overhovedet vil bevare den nationale Scene. Naar man indrømmer, at Forholdene ved vor nationale Scene er ødelæggende for de forskellige Kunstarter, og man ved, hvori Fejlen ligger, kan jeg ikke se andet, end at Lovgivningsmagten har en Forpligtelse til at rette denne, og jeg mener, i Modsætning til Ordføreren for Venstre (P. Nørgaard), at den bør gøre det straks. Efter min Mening bør det gøres ved saa hurtigt som muligt at skride til Indførelse af Dobbeltscene. Dette vil opnaas ved, at man følger det Bunch'ske Projekt. Man vil derved faa to udmærkede Scener, den nuværende store Scene og en mindre. Der er ikke Tvivl om, at den nuværende Scene egner sig fortræffeligt til Opera og Ballet, medens en mindre Talescene sikkert vil være gavnlig for Skuespillet. For mig, som mener, at de tre Kunstarter, som nu i en